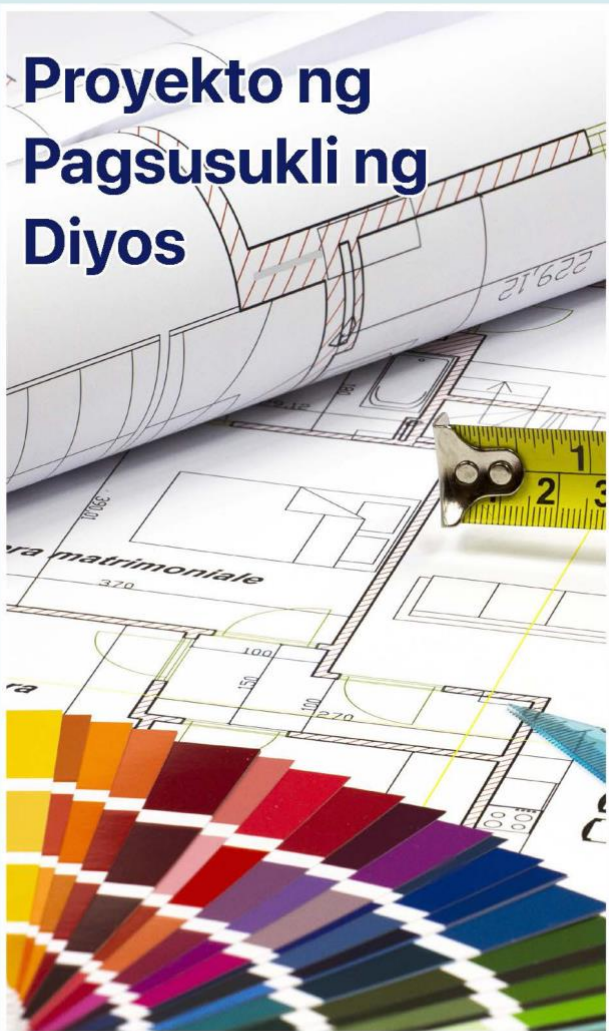

Proyekto ng Pagsusukli ng Diyos

Proyekto ng Pagsusulit ng Diyos

Ang paggamit ni Apostol Pedro ng salitang "pagbawi," sa kanyang hula tungkol sa mga pangyayaring susunod sa ikalawang pagparito ni Cristo, ay nagpapahiwatig na magkakaroon ng isang panahon ng muling pagtatayo. (Mga Gawa 3:19-21) Ang programang ito ay hindi nanawagan sa paglikha ng isang bagong paraiso, kundi sa pagpapanumbalik ng paraisong nawala. Sinabi sa atin ni Jesus sa Lucas 19:10 na ang Anak ng Tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang mga nawala. Ang pagtatapos ng banal na proyektong ito ay nangangailangan ng parehong unang at ikalawang pagparito ni Jesus. Sa kanyang unang pagparito, inialay niya ang kanyang sarili bilang pantubos, o katumbas na halaga, upang ang hatol na kamatayan na ipinataw sa sangkatauhan sa Eden ay maitabi. Siya ay muling darating sa ikalawang pagkakataon upang buhayin muli ang mga nawalan ng buhay dahil sa pagsuway ni Adan.

Kung maiisip natin ang kaperpektoan at kaligayahan na tinamasa ng ating mga unang magulang bago nila nilabag ang banal na batas, mauunawaan natin, kahit bahagya, ang mga rebolusyonaryong pagbabagong magaganap sa mundo kapag ang nawalang paraiso, kasama ang lahat ng mga biyaya nito, ay maibabalik ng muling pagdating ni Cristo. Ang Hardin ng Eden ay isang halimbawa lamang kung ano ang magiging

itsura ng buong mundo kapag nakumpleto na ang programa ng Diyos para sa rehabilitasyon.

Bumabalik ang pabor ng Diyos

Sinasabi ng apostol na ang mga panahon ng pag-aaliw ay darating mula sa "presensya ng Panginoon." Ang pahayag na ito ay isinalin mula sa mga salitang Griyego na ang ibig sabihin ay "mula sa harap ng Panginoon." Ang karaniwang pananalitang ito sa Silangan ay nagpapahiwatig ng kaisipan na ang pabor ng Diyos ay nahahayag tungo sa sangkatauhan. Ang buong kaisipan na inilatag ng apostol ay ang ikalawang pagparito ni Cristo ay isang pagpapahayag ng muling pagbabalik ng pabor ng Diyos sa sangkatauhan, na magsisimula ng isang panahon kung kailan ipamumulat Niya ang Kanyang pabor sa buong sangkatauhan, at pagpapalain sila sa pamamagitan ng pagbabalik sa kanila sa kanilang nawalang tahanan sa Eden.

Ipinahayag ng apostol na lahat ng banal na propeta ng Diyos ay naghula tungkol sa darating na panahon ng pagbawi. Si David ay isa sa mga propetang ito na marami ang sinabi hinggil sa paksang ito. Sa kanyang ikatlong pulong Salmo, talata 5, binanggit niya ito kaugnay ng kaisipan ng pagbabalik ng pabor ng Diyos. Sinasabi niya: "Sapagkat ang kanyang galit ay tumatagal lamang ng sandali; sa kanyang pabor ay may buhay; ang pag-iyak ay maaaring tumagal ng isang gabi, ngunit ang kagalakan ay dumarating sa umaga." Nagsimula ang galit ng Diyos laban sa kaniyang likhang tao nang suwayin ng ating mga

unang magulang ang kaniyang batas. Bilang resulta, hinatulan sila ng kamatayan at pinalayas mula sa kanilang perpektong tahanan sa Eden. Dahil hindi perpekto ang kanilang mga anak nang sila'y ipinanganak, ipinamana sa kanila at sa buong sangkatauhan ang parusa ng kamatayan. Ang buong mundo ay dumaraan sa isang gabi ng kalungkutan at kamatayan.

Bagaman ang pagpapahayag na ito ng galit ng Diyos ay nagpatuloy nang anim na libong taon, sa pananaw ng walang hanggang biyaya at pagpapala ng Diyos, ito ay sandali lamang, at para sa bawat indibidwal ay hindi naging mas mahaba k sa ilang maikling taon mula sa duyan hanggang sa hukay.

Ang gabing ito ng hindi pabor ng Diyos ay hindi magpapatuloy magpakailanman. Ihaharap ng Diyos ang kanyang mukha sa sangkatauhan. Unang ipinakita ang kanyang pabor sa pagpapadala ng kanyang Anak upang maging Tagapagligtas ng tao at higit pang ipinamalas sa pagpapadala sa kanya nang ikalawang beses upang ibalik ang lahing kanyang tinubos. Dagdag pa ni David, "Sa kanyang pabor ay may buhay," na ang ibig sabihin ay kapag muling ngumiti ang Diyos sa sangkatauhan, magwawakas ang sakit at kamatayan. Ibig sabihin nito, ang mahabang gabi ng kasalanan, pagdadalamhati at kamatayan ay magwawakas sa isang umaga ng kagalakan.

Ang Gawa ng Pagtubos

Tulad ng nabanggit na, ang darating na panahon ng pagpapanumbalik ay nagiging posible dahil sa pagtubos na gawa ni Cristo, na natupad sa kanyang unang pagparito. Tinutukoy ito ni Propeta Oseas, nang magsalita siya bilang tagapagsalita ng Panginoon, at sinabi niya, "Tatubos ko sila sa kapangyarihan ng libingan; ililigtas ko sila mula sa kamatayan; O kamatayan, ikaw ang magiging salot ko; O libingan, ikaw ang magiging pagkawasak ko; ang pagsisisi ay itatago sa aking mga mata." Oseas 13:14

Pansinin kung paano inuugnay ng propeta ng Diyos, sa kakalabas na sipi, ang pantubos sa pagkawasak ng kamatayan. Ipinapaliwanag ng Bagong Tipan ang pilosopiya nito sa pamamagitan ng pagpakita na si Jesus, ang Anak ng Diyos, ay ipinadala sa mundo ng Ama sa Langit upang maging pantubos na ito. Siya ay naparito upang mamatay, "ang matuwid para sa mga di-matuwid." (1 Pedro 3:18). Ipinaliwanag ni Pablo na ang lahat ng ito ay ayon sa kalooban ng Diyos kaugnay ng kanyang layunin na iligtas ang sangkatauhan mula sa kamatayan. Sapagkat, sabi ng apostol, "isa ang Diyos, i , at isang tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng mga tao, ang taong si Cristo Jesus, na ibinigay ang kanyang sarili bilang pantubos para sa lahat, na magiging patotoo sa takdang panahon." 1 Timoteo 2:5,6

Ang mga benepisyo ng pagtubos na gawa ni Cristo ay magagamit lamang ng indibidwal sa kundisyon ng kaalaman at pananampalataya, kaya tiniyak sa atin ng apostol na ang kaalamang ito ay "mapatotohanan" sa

lahat "sa takdang panahon." Ang takdang panahon para sa mundo na mapatotohanan ang kaalaman sa pagtubos ni Cristo ay ang Mesiyanikong panahon na susunod sa ikalawang pagparito ng Guro.

Lahat ng mga Propeta ng Diyos

Sinabi sa atin ni Pedro na ang mga katotohanan tungkol sa darating na panahon ng pagpapanumbalik ay pinatotohanan sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng banal na propeta ng Diyos mula nang likhain ang mundo. Ipinapakita ng pagsusuri sa mga kasulatan ng Lumang Tipan na ito ay totoo. Isaiah ay isa sa mga banal na propetang ito, at nagbibigay siya ng maraming impormasyon tungkol sa restorasyon. Sa ika-35 kabanata ng kanyang propesiya, sinasabi niya sa atin ang pagbukas ng mga bulag na mata, ang pagbukas ng mga bingi na tainga, ang pagpalaya ng tahimik na dila, at na ang pilay ay lulundag na parang usa.

Ikinukwento rin ni Isaias ang tungkol sa isang "malawak na daan" na ilulukas para sa mga tao, isang daan na magtuturo sa kabanalan, o kaperpeksiyunan. Sinabi niya sa atin na, hindi tulad ng makipot na daan tungo sa buhay ng panahong ito ng Ebanghelyo, ang lahat ay magiging napakalinaw sa malapad na daang ito - napakalinaw na ang karaniwang naglalakbay, kahit hindi marunong, ay hindi magkakamali. Tumutugma ito sa iba pang mga pahayag ng propesiya tungkol sa panahong iyon, na nagsasabi sa atin na noon ang kaalaman ng Panginoon ay sasaklo

s ang lupaing ito gaya ng pagsakop ng tubig sa dagat. Isaia 11:9; Habakuk 2:14

Tiniyak din sa atin ni Isaia na walang leon sa daang-lakbay na ito. Sinasabi sa atin ni Pedro tungkol sa kasalukuyang panahon na "ang diyablo, na parang leong umuungal, ay naglilibot, na naghahanap ng kaninong malalamon." (1 Pedro 5:8). Ayon sa Apostol Juan, si Satanas ay dapat itali sa mismong simula ng darating na panahon ng pagpapanumbalik. (Pahayag 20:1,2). Kaya, tama ang propeta nang sinabi niyang walang leon ang aakyat sa daanang patungo pabalik sa buhay at paraiso.

Ipinagpapatuloy ni Isaia ang kanyang paglalarawan sa daan ng kabanalan sa pamamagitan ng pagsasabing, "Walang leon doon, ni anumang mabagsik na hayop ang aakyat dito; hindi sila matatagpuan doon." Sinasabi sa Bibliya ang tungkol sa maraming iba't ibang hayop na nagpahirap at nagpahirap sa mga tao sa paglipas ng mga panahon. Ang ilan sa mga halimaw na ito ay binanggit ni Daniel at ng Tagapaghayag. Sila ay simboliko ng mga halimaw na pamahalaan ng iba't ibang uri na nagsamantala at nang-api sa mga tao. Ngunit bago itatag ang Mesianikong kaharian, ang lahat ng "halimaw" na ito ay lipulin; kaya, magiging totoo na "walang mabagsik na halimaw na makikita roon." Isaia 35:9

Sa wakas, sinasabi sa atin ng propeta na sa daang ito "ang mga tinubos ng Panginoon ay babalik at darating sa Siyon na may awit at walang hanggang kagalakan sa kanilang mga ulo: Makakamit nila ang kagalakan at

tuwa, at tatakas ang dalamhati at paghihikbi." Sa katunayan, iyan ang layunin ng Diyos sa pagtubos sa sangkatauhan; iyon ay, upang sila'y makabalik mula sa kamatayan, at muling makapasok sa kagalakan ng pamumuhay. Ito ay isang kagalakang lalampas pa sa kanilang dating karanasan sa E , sapagkat makikilala nila ang Diyos, at kung magpapatuloy silang mabuhay, magkakaroon sila ng kanyang pabor, at ng kanyang pagpapala na nagpapayaman. Isaías 35:1; Kawikaan 10:22

Kapag tiningnan mula sa pananaw ng mga propesiya, nakikita na kasama sa restorasyon ang muling pagkabuhay. May mga estudyante ng Bibliya na handang aminin na ang ikalawang pagparito ni Cristo ay magreresulta sa ilang limitadong pagbabagong-loob ng mga nabubuhay noon. Gayunpaman, sinisikap nilang limitahan ang saklaw ng restorasyon sa tinatawag na pagbabagong-loob na ito, na hindi nila namamalayan na kung ang lahat ng pamilya sa lupa ay pagpapalain, at kung magkakaroon ng "panahon ng restorasyon ng lahat ng bagay," nangangahulugan ito na ang mga namatay, pati na ang mga nabubuhay, ay bibigyan ng pagkakataong mapalain. Kaya naman, kapag tiningnan mula sa pananaw ng mga propesiya, nakikita na kasama sa restorasyon ang muling pagkabuhay.

Si Job ay isa pang banal na propeta ng Diyos, at ipinahayag niya ang pag-asa ng muling pagkabuhay, sa pagsasabing, "Kung mamatay ang tao, muling mabubuhay pa ba? Sa lahat ng araw ng aking takdang panahon ay maghihintay ako, hanggang dumating ang

aking pagbabago. Tatawagin mo ako, at sasagot ako sa iyo; magkaroon ka ng pagnanasa sa gawa ng iyong mga kamay." (Job 14:14,15). Sa gayon, ipinahayag ni Job ang paniniwala na maririnig niya ang tinig ng Panginoon na tinatawag siya mula sa libingan. Sumasang-ayon dito si Jesus, at ginawa Niya itong mas malawak sa pamamagitan ng pagsasabing, "Huwag kayong magtaka rito: sapagkat darating ang oras na lahat ng nasa mga libingan ay makaririnig ng kaniyang (ng Anak ng Tao) tinig at lalabas." Juan 5:28,29

Ang mga taga-Sodoma ay Ibabalik

Si Ezekiel ay isa pang banal na propeta ng Diyos, at binibigyang-diin niya ang katotohanang kahit ang masasamang tao gaya ng mga taga-Sodoma ay ibabalik mula sa libingan sa panahon ng pagpapanumbalik. Habang pinapagalitan ang mga Hudyo dahil sa kanilang kawalang-katapatan, at sa parehong oras ay pinaaalalahanan sila ng kanilang pag-asa sa muling pagkabuhay, sinasabi ni Ezekiel: "Kapag ang iyong mga kapatid na babae, sina Sodom at ang kaniyang mga anak na babae, ay babalik sa kanilang dating kalagayan, saka ikaw at ang iyong mga anak na babae ay babalik din sa iyong dating kalagayan." Ezekiel 16:55

Siyempre, hindi nito ipinahihiwatig ang pangkalahatang kaligtasan para sa masasama, anuman ang kanilang pagsunod sa banal na batas, ngunit nangangahulugan ito ng pagkakataon para sa kaligtasan para sa lahat. Sinabi ni Jesus tungkol sa

mga taga-Sodoma, na mas magiging matiis para sa kanila sa araw ng paghuhukom kaysa sa mga tao ng ilang lungsod na Judio. (Mateo 10:15; 11:24). Ang pagkakataon para sa buhay na walang hanggan sa kundisyon ng pagsunod, ay iaalok sa lahat sa panahon ng pagpapanumbalik, at makikita natin kung paanong ito ay magiging mas paborable para sa mga taga-Sodoma kaysa sa marami pang iba.

Ang bansang Hudyo ay lubos na pinagpala ng Panginoon, at ang kanilang kasalanan ay laban sa mas dakilang liwanag kaysa sa mga Sodomita. Kaya't mangangailangan ito ng mas mataas na antas ng pagpapakumbaba mula sa kanilang panig upang makabalik sa pagkakasundo sa batas ng Panginoon. Sinabi ni Jesus na kung ang mga makapangyarihang gawa na ginawa sa Capernaum ay ginawa sa Sodoma, nagsisi sana ang mga Sodomita. (Mateo 11:21-23). Maraming dakilang gawa ang gagawin sa Sodom. Magigising sila mula sa pagtulog ng kamatayan at bibigyan ng pagkakataon, sa ilalim ng pinaka-kanais-nais na kalagayan ng ebanghelyo, na magsisi at mabuhay, at walang duda na karamihan sa kanila ay magsisisi at masayang aakyat sa daan patungo sa buhay na walang hanggan.

Mga Bata na Muling Mabubuhay

Si Jeremias ay isang banal ding propeta ng Panginoon, at marami siyang sinasabi tungkol sa kabayaran. Sa ika-31 kabanata ng kaniyang propesiya ay may makita tayong pangako tungkol sa muling pagkabuhay ng mga bata. Ang pangakong ito ay may

kinalaman sa mga batang pinatay ni Herodes noong kapanganakan ni Jesus, ngunit ipinapakita, gayunpaman, na layunin ng Diyos na buhayin muli ang lahat ng mga batang namatay. Kahanga-hanga kung paanong maibabalik sa mga ina ang kanilang mga anak, at magkakaroon sila ng pribilehiyong palakihin ang mga ito na parang hindi man sila kailanman namatay. Sinasabi ng propeta:

Ganito ang sabi ng Panginoon: May naririnig na tinig sa Ramah, pagluluksa at malaking pag-iyak, si Rachel na nagluluksa para sa kanyang mga anak at ayaw magpatabod, sapagkat wala na sila. Ganito ang sabi ng Panginoon: Pigilin mo ang iyong tinig sa pag-iyak at ang iyong mga mata sa luha, sapagkat ang iyong gawain ay gagantimpalaan, pahayag ng Panginoon. Babalik sila mula sa lupain ng kaaway. Kaya, may pag-asa para sa iyong mga supling, pahayag ng Panginoon. Babalik ang iyong mga anak sa kanilang sariling lupain." Jeremias 31:15-17

Hinulaan din ng propeta Daniel ang darating na panahon ng pagbawi, na nagpapahiwatig na kasunod ito ng malaking kapighatian na siyang pagwawakas ng kasalukuyang panahon. Sinasabi niya na "Ang napakaraming natutulog sa alabok ng lupa ay magigising." (Daniel 12:2). Nang ipahayag ng Diyos ang hatol na kamatayan sa ating mga unang magulang na , sinabi Niya, "Sapagkat ginawa ka mula sa alikabok, at sa alikabok ka babalik." (Genesis 3:19). Nangangahulugan ito ng pagtatanggal ng hatol na kamatayan ni Adan, at ang muling pagbuhay sa mga

natutulog. Napakagandang paraan ng paglalarawan sa pinagpalang gawa ng pagpapanumbalik!

Si Amos ay isa pang banal na propeta ng Diyos, at sa pagsasalita para sa Panginoon, sinasabi niya: "Sa araw na iyon, itatayo ko ang tabernakulo ni David na nabuwal, at isasara ko ang mga bitak nito; at itatayo ko ang mga guho nito, at itatayo ko ito gaya ng noong mga araw ng dati." (Amos 9:11). Ang tabernakulo ni David ay isa na itinayo niya upang paglagyan ng Kaban ng Tipan noong ito ay naibalik sa Israel mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway. Ang Kaban ng Tipan ay isang magandang simbolo ng presensya at pabor ng Diyos. Ito ay kinuha sa mga Israelita nang isang panahon, at nang ito ay maibalik sa kanila, nangangahulugan ito na ang pabor ng Diyos ay muling sumasa kaniyang bayan, at ito ay nagbabadya ng panahon ng malaking kagalakan.

Ang muling pagtatayo ng tabernakulo ni David ay isang simbolo na nagpapahiwatig na muling ibabalik ang pabor ng Diyos sa Israel, matapos itong maalis sa kanila nang matagal na panahon. Ito mismo ang mangyayari para sa Israel at sa buong mundo sa panahon ng "pagtutubos." Ang propesiyang ito ay binanggit sa ika-15 kabanata ng Mga Gawa, at ipinapakita na ang katuparan nito ay sa ikalawang pagparito ni Cristo, at ang mga Hentil pati na rin ang mga Hudyo ay pagpapalain noon. Binabanggit namin:

"Sinabi ni Santiago, Mga kapatid, makinig sa akin. Inilahad sa atin ni Simon kung paanong unang humili ang Diyos upang pumili ng isang bayan para sa Kanyang pangalan mula sa mga Hentil. Ang mga salita

ng g mga propeta ay tumutugma rito, gaya ng nakasulat: Pagkatapos nito ay babalik ako at muling itatayo ang nabuwal na tolda ni David. Ang mga guho nito ay muling itatayo ko, at ibabangon ko ito, upang ang natitirang bahagi ng sangkatauhan ay maghanap sa Panginoon, pati na ang lahat ng mga Hentil na nagdadala ng aking pangalan, sabi ng Panginoon." Gawawa 15:13-17

Narito ipinapakita sa atin na ang layunin ng Diyos sa pagitan ng unang at ikalawang pagparito ni Jesus ay hindi ang pagbabagong-loob sa mundo, kundi ang pagpili lamang mula sa mga Hentil ng isang maliit na pangkat na makikipagsama sa Panginoon sa hinaharap na gawain ng kaharian - upang kumuha ng "isang bayan para sa kaniyang pangalan." Muli, ang maluwalhating layunin ng layunin ng pag-ibig ng Diyos ay ipinapakita rito sa pamamagitan ng pagsasabing pagkatapos mailabas ang "bayan para sa Kanyang pangalan" mula sa mga Hentil, babalik ang pabor ng Diyos sa mga Hudyo. Pagkatapos, magkakaroon din ng pagkakataon ang lahat ng mga Hentil na hanapin ang Panginoon.

Mga Tagapagligtas sa Bundok ng Sion

Si Obadias ay isa rin sa mga banal na propeta ng Panginoon, at sa huling taludtod ng kanyang propesiya, sinasabi niya, "Magmumula ang mga tagapagligtas sa bundok ng Siyon upang hatulan ang bundok ni Esau; at ang kaharian ay magiging sa Panginoon." Karaniwan, iisa lamang ang iniisip nating Tagapagligtas, at sa katotohanan, si Jesus ang

Tagapagligtas ng mundo. Bukod sa ibinuhos na dugo ni Jesus, walang sinumang maliligtas. Gayunpaman, ang kaniyang mga tagasunod sa kaniyang mga yapak ay iniimbitahang makibahagi sa kaniya sa gawain ng pagdadala ng kaligtasan sa mundo. Naghihirap at namamatay sila kasama niya upang mabuhay at maghari kasama niya sa kaniyang kaharian, at ang kaniyang paghahari ay para sa layuning iligtas ang mundo mula sa kamatayan.

Sa Pahayag 14:1-4 ay inihayag ang pagkakakilanlan ng mga Tagapagligtas na ito sa bundok ng Siyon. Sinabi ni Juan, "At tumingin ako, at narito, ang Kordero ay nasa bundok ng Siyon, at kasama niya ang 144,000 na may nakasulat sa kanilang mga noo ang kanyang pangalan at ang pangalan ng kanyang Ama." Ngayon ay makikita natin kung ano ang ibig sabihin ni Santiago sa isang bayan na tinipon mula sa mga Hentil - isang bayan para sa pangalan ng Diyos. Sa simula, ang maringal na pagkakataong ito ay limitado lamang sa mga Hudyo, ngunit bilang isang bansa ay tinanggihan nila ito, at ang Panginoon ay lumingon sa mga Hentil upang buuin ang buong itinakdang bilang ng mga tagapagligtas na naroroon kasama ni Jesus sa simbolikong bundok ng Siyon. Dapat nilang lahat dalhin ang pangalan ng Ama, sapagkat sila ay lahat ay napasasama sa banal na pamilya at sa gayon ay nagiging namamahalang sambahayan ng Diyos sa bagong kaharian.

Ang mga tagasunod ni Jesus na inilalarawan bilang mga Tagapagligtas kasama niya sa bundok Sion sa panahon ng kaharian ay hindi ganoon dahil inialay nila

ang kanilang sarili bilang pantubos. Sa katunayan, hindi naman kinakailangang gawin nila iyon. Gayunpaman, dahil sa kanilang katapatan sa pagsunod kay Jesus hanggang sa sakripisyong kamatayan, binibigyan sila ng bahagi kasama niya sa pamamahagi ng mga pagpapala na ipinangako dahil sa kaniyang pagtubos. Kapag, gaya ng ipinapakita ng propeta, ang mga Tagapagligtas ay nakatayo sa bundok ng Sion, iyon ang panahon kung kailan "ang kaharian ay magiging pag-aari ng Panginoon." Iyon ang magiging panahon ng restorasyon.

Mga Pagpala ng mga Huling Araw

Si Micah ay isa pang banal na propeta, at marami siyang sinasabi tungkol sa pagbabalik. Sa kabanata 4, talata 1–4, mababasa natin, "Ngunit sa mga huling araw ay mangyayari, na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay matatag sa tuktok ng mga bundok, at itataas sa ibabaw ng mga burol; at ang mga tao ay pupunta rito. At maraming bansa ang darating at sasabihing, 'Halina, at sumampa tayo sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Diyos ni Jacob; at tuturuan niya tayo ng kaniyang mga daan, at lalakad tayo sa kaniyang mga landas: sapagkat ang kautusan ay lalabas mula sa Sion, at ang Salita ng Panginoon mula sa Jerusalem. At huhusgahan niya ang maraming tao, at sasawayin ang malalakas na bansa sa malayo; at pagtutuunan nila ang kanilang mga espada para maging araro, at ang kanilang mga sibat para maging kutsilyong pangkorte: hindi itataas ng bansa ang espada laban sa bansa, ni mag-aaral pa man sila ng digmaan. Ngunit uupo ang bawat isa sa ilalim ng

kanyang baging at sa ilalim ng kanyang puno ng igos; at walang magpapangamba sa kanila: sapagkat sinalita ito ng bibig ng Panginoon ng mga hukbo."

Sa pamamagitan ng pagtukoy sa Daniel 2:35-44, makikita na ang "bundok ng Panginoon" ay ang kaharian ng Panginoon. Pansinin kung gaano kapraktikal ang mga pagpapala ng pagbawi na ipamamahagi sa mundo sa panahon ng kahariang iyon. Nagsisimula ang larawan sa "huling mga araw," ang panahong ang lumang Satanikong kaayusan ay itatabi sa pamamagitan ng isang malaking kapighatian. Ang mga tao, sa kanilang kagipitan, ay titingin sa Panginoon para sa tulong at gabay kung ano ang gagawin—kung paano sila makalalayo sa kapahamakan na idinulot ng makasarili at kamangmangan ng sangkatauhan.

Sa pagkilala sa bagong kaharian, tuturuan sila ng mga paraan ng Panginoon, na magiging mga daan ng kapayapaan sa halip na mga daan ng digmaan. Ang seguridad sa ekonomiya ay isa ring katangian ng bagong araw ng Mesianikong kaharian. Ang bawat tao ay "maninirahan sa ilalim ng kanyang baging at sa ilalim ng kanyang puno ng igos." Hindi natin ito dapat unawain nang literal, siyempre, sapagkat ito ay isang larawan lamang ng seguridad at kaligayahan kung saan walang sinuman ang matatakot. Ang diwa ay masusustento nang lubos ang lahat sa mga panahon ng pagpapanumbalik. Ang probisyong ito ay magiging permanente, magtatagal hangga't ang indibidwal ay patuloy na sumusunod sa mga batas ng Diyos.

Isang Pandaigdigang Relihiyon

Si Habakkuk ay isang banal na propeta ng Panginoon, at sinasabi niya ang tungkol sa araw ng pagpapanumbalik, na nagsasabing "ang lupa ay mapupuno ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos, gaya ng pagbabalot ng tubig sa dagat." (Habakuk 2:14). Si Zefanias, isa pa sa mga banal na propeta, ay nagsalaysay din tungkol sa kaliwanagan na ibibigay ng Diyos na darating sa mga tao sa panahong iyon. Inilalahad namin: "Sapagkat sa panahong iyon ay ibabalik ko sa bayan ang malinis na wika, upang silang lahat ay tumawag sa pangalan ng Panginoon, at maglingkod sa kaniya nang magkakaisa." Zefanias 3:9

Ang nakapapatlang impluwensiya ni Satanas ay matataboy ng liwanag ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos. Ang dalisay na wika—ang pagtuturo—na ibibigay noon sa mga tao, ay, ayon sa sinabi ng propeta, magreresulta sa lahat ng sangkatauhan na manawag sa pangalan ng Panginoon upang paglingkuran siya nang magkakaisa. Sa gayon, maibabalik ang tunay na kaalaman tungkol sa Diyos sa mga panahong iyon ng pagpapanumbalik.

Ang Propeta Zacarias, na nagsalita rin para sa Panginoon tungkol sa masayang araw ng pagpapanumbalik, ay nagbigay ng mas detalyadong paliwanag kung paano maaapektuhan ng mga nagpapaliwanag na impluwensiya ng panahon ng kaharian ang mga tao. Sinasabi niya: "Sa araw na iyon ang mga bukal ng liwanag ay hindi na sisinag, gayon pa man a y magkakaroon ng tuloy-tuloy na araw! Tanging ang Panginoon lamang ang nakakaalam kung

paano ito magagawa. Hindi magkakaroon ng normal na araw at gabi, sapagkat sa gabi ay magiging liwanag pa rin." Zacarias 14:6,7

Ang ideya rito ay unti-unting kaliwanagan. Madaling makita kung paano ito magaganap. Ang Mesiyanikong kaharian ay unang itatag sa mga nabubuhay na henerasyon. Kapag naunawaan natin ang laki ng daigdig at ang napakaraming tao na naninirahan dito, mauunawaan natin kung bakit lilipas ang ilang panahon bago malaman ng lahat ang tungkol sa bagong kaharian. Kakailanganin din ng panahon para alisin ng mga tao ang kanilang mga maling paniniwala tungkol sa Diyos, upang tunay nila siyang makilala.

Pagkatapos ay ang bilyon-bilyong mga taong namatay, na kapag binuhay mula sa mga patay, ay kailangang turuan tungkol sa tunay na kaalaman ng Diyos. Wala silang natutunan habang nasa libingan. Kaya habang sila'y inilalabas mula sa libingan, kakailanganin nilang matuto tungkol sa tunay na Diyos, upang magkaroon ng pagkakataong sumunod sa kaniyang mga batas. Sa gayon, ang gawain ng pagpapaliwanag sa mga tao ay magpapatuloy sa buong libong-taong "araw" ng kaharian.

Magkakaroon ng bahagyang liwanag at bahagyang dilim sa panahong iyon. Ibig sabihin, ito ay panahon kung kailan unti-unting aalisin ang kanilang pagkabulag at pamahiin. Hanggang sa makumpleto ang gawain, magkakaroon pa rin ng simbolikong kadiliman sa mundo, ngunit sa gabi, o sa pagtatapos ng araw na iyon na kaluwalhatian, magiging ganap na liwanag. Sa panahong iyon, ang nagpapaliwanag at

nagpapagaling na impluwensya ng "Araw ng katuwiran" na ipinropesiya ni Propeta Malakias ay ikakalat ang lahat ng ulap ng kadiliman, at ang simbolikong kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos ay pupunu sa buong lupa. Malakias 4:2

Mga Nakikitang Pagpala

Ang magiging resulta ng ikalawang pagparito ni Cristo ay isang kaluwalhatian. Ang mga biyayang ipamamahagi sa pamamagitan ng pamamahala ng kaniyang kaharian ay napaka-praktikal. Ayon sa patotoo ng lahat ng banal na propeta ng Diyos na naghulaan ng mga panahon ng pagpapanumbalik, ang mga biyayang ito ay:

Pagkakaisa sa tunay na Diyos at sa Kanyang plano, na nagwawakas sa lahat ng di-mabilang na pamahiin na nagpahirap sa isang nalilitong mundo mula pa noong mga araw ng Eden

Kalayaan mula sa lahat ng uri ng sakit

Kalayaan mula sa kamatayang iniwan ni Adan

Walang digmaan pa

Seguridad sa ekonomiya para sa lahat.

Ang lahat ng napaka-praktikal at nakakasatisfy na mabubuting bagay ng Mesianikong kaharian ay hindi ipamamahagi nang walang kondisyon. Maingat na pinaaalalahanan tayo ni Apostol Pedro, nang sabihin niya sa atin ang tungkol sa "panahon ng pagpapanumbalik," na "mangyayari, na ang bawat kaluluwa, na hindi makikinig sa propetang iyon, ay

lipulin mula sa bayan." (Gawa 3:23). Ito rin ang kaisipang ipinapaalala sa atin sa parabula ng mga Tupa at mga Kambing. Sa mga kinakatawan ng mga tupa, sinabi, "Halina, mga pinagpala ng aking Ama, manahin kayo ng kaharian na inihanda para sa inyo mula ng saligan ng sanlibutan." Ngunit sa mga kambing, ang mga masuway, sinasabi, "Lumayo kayo sa akin, mga sumpa, sa apoy na walang hanggan," o, gaya ng ipinapakita ng huling taludtod, "kaparusahan na walang hanggan." Ito, ayon sa Griyego, ay nangangahulugang "pagputol" mula sa buhay. Mateo 25:31-46

Tulad ng ipinapakita ng parabula, ang mga masunurin sa araw na iyon, ang kawan, ay maibabalik sa kanila ang orihinal na pamamahala. Ang pamamahala na iyon ay sa buong daigdig at sa mga bagay na nasa daigdig. Kaya naman, muli, narito ang kaisipan ng restorasyon, ang pagbabalik ng paraiso, na pandaigdig ang saklaw at epekto. Anong isang maluwalhating pag-asa ito para sa dukha, sa maysakit sa kasalanan, at sa namamatay na mundo. Halos imposible para sa atin ngayon na isipin ang mga pagbabagong magaganap sa lupa dahil sa pagsisimula ng banal na proyekto ng restorasyon.

Isipin ang mga pagbabagong magaganap dahil sa pagkawasak ng sakit at kamatayan! Isipin ang iba pang pagbabago sapagkat wala nang digmaan. Isipin ang mga pagbabagong darating dahil matututo ang mga tao na makilala, mahalín, at taos-pusong paglingkuran ang tunay na Diyos. Isipin kung ano ang ibig sabihin kapag ang pag-ibig ang pumalit sa

makasarili bilang prinsipyong nagtutulak sa lahat ng gawain ng tao!

Isipin ang nagbago na pananaw kapag hindi na kailangang isipin at planuhin ng mga tao ang kamatayan. Isipin ang isang walang hanggang kagalakan na naghihintay sa kanila sa halip na isang maikli at magulong buhay na binubuo, sa pinakamabuti pa, ng kaunting bahagi ng kaligayahan, at ang natitira ay kabiguan at dalamhati. Sa mga salita ng isa sa mga banal at hinirang na propeta ng Diyos, isipin ang panahon kung kailan " papahirin ng Diyos ang bawat luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan, ni pagluluksa, ni daing, at hindi na magkakaroon pa ng anumang sakit: sapagkat ang lahat ng mga bagay na ito ay lumipas na magpakailanman." Pahayag 21:4

Imposible ba ito? Hindi, walang ganoong bagay na imposible para sa Diyos. Maaaring mukhang imposible ito sa atin, dahil hindi pa natin nakakita ng katulad nito dati. Ang mismong buhay ay tila imposible para sa atin; ibig sabihin, hindi natin nauunawaan kung ano ang buhay. Sino ang sapat na matalino upang ipaliwanag sa atin ang pilosopiya ng isang tibok ng puso? Ngunit ang Diyos, ang Maylalang, lumikha ng puso at ng tibok nito, at ang Diyos na iyan ay higit na may kakayahang maibalik ang tibok ng puso sa bilyon-bilyong dibdib ng tao na minsang kumibot nang may pag-aalinlangan na may bahid ng buhay, ngunit sa huli ay sumuko sa pagkasira ng kamatayan, sapagkat ipinag-utos ng katarungan ng Diyos na walang imperpektong nilalang na tao ang maaaring magpatuloy na mabuhay.

Ang makalangit na proyektong ito ng pagpapanumbalik ay isasakatuparan ng Mesiyanikong kaharian na malapit nang itatag. Ipagpatuloy natin ang panalangin para sa araw na iyon, gaya ng itinuro sa atin ni Jesus: "Dumating ang kaharian Mo. Nangyari ang kalooban Mo sa lupa, gaya ng nangyayari sa langit." Mateo 6:10